

Tilgivelsens rum

Af Vagn Bodilsen, tidligere skoleleder og formand for Kernehusets bestyrelse.

Ser vi på dengang Jesus gik omkring på jorden og gjorde tegn og undere, er det bemærkelsesværdigt, at han ofte begyndte et andet sted end der, hvor hjælp eller vejledning ved første øjekast var påkrævet: Jesus inviterede mennesker ind i tilgivelsens rum. Det ser vi blandt andet i beretningen om de fire venner, som firede deres ven ned gennem taget til Jesus (Mark. 2). De forventede, at Jesus som det første ville forholde sig til vennens lamhed, men Jesus startede med at tilgive ham. På samme måde i beretningen om Zakæus' (Luk. 19), hvor forventningen til Jesus var, at han satte tolderen på plads og ikke, at Jesus proklamerede, at frelsen var kommet til Zakæus gennem Jesu besøg.

Både for vennerne og for Zakæus skabte indgangen i tilgivelsens rum en forandring. Det er også det rum, som vi dagligt må bevæge os i, leve i og hvile ud i.

Dengang som nu er det Jesus, som inviterer indenfor... "Menneskesønnen har myndighed til at tilgive synder på

jorden" (Mark. 2,10) og "Menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte" (Luk. 19,10). Jesus åbnede døren til tilgivelsens rum ved på korset at betale for det, som skiller os fra Gud, nemlig synden i vores liv. Kun han har nøglerne til tilgivelsens rum.

Gennem nådemidlerne (ordet, dåb og nadver) inviterer han os derind, hvor han kan give os del i al den himmelske verdens åndelige velsignelser.

Indgangen findes ikke blot gennem tanker og følelser affødt af ordet, men også helt konkret gennem sanserne, når vi smager brødet og vinen ved nadveren, mærker hånden på hovedet ved skriftemål, eller når vi hører rækkevidden af døbefontens vand. Vi smager og mærker Jesu berøring. Han har banet vejen for os til tilgivelsens rum, som vi må bevæge os i, leve i og hvile ud i. Det er vores rette livselement, et værested, som vi må opholde os i for ikke at blive trætte. Det rum vi må bruge som udgangspunkt for alle de opgaver, som hverdagen møder os med.

*I syndsforladelsens rige, fortabte synderes hvilested,
der Gud med slægten har sluttet fred,
og Satans magter må vige.
Vor synd er sonet, vor gæld er betalt med Jesu blod,
som har udsluttet alt,
og lovens krav da må vige i syndsforladelsens rige.*

"I syndsforladelsens rige" af Asbjørn Arntsen

